

HENDRIK JAN 'HJ' DE JONG is de gitarist/songwriter van strongrockband Nemesea. Daarnaast speelt hij in de coverband Turn Up The 90s en akoestisch jazzkwartet Gipsy Swings. Zijn gitaarskills deelt hij als docent op verschillende muziekscholen in het noorden van het land. www.nemesea.com

CARL MARTIN

GREG HOWE'S LICK BOX

Greg Howe's Lick Box
Type: analoog high gain-, crunch- en boost-pedaal
Aansluitingen: jack-ingang, jack-uitgang, 9V DC (geen batterij-optie)
Regelaars: high gain en crunch: level, gain, tone, aan-uitschakelaar; boost: aan-uitschakelaar
Crunch max.: +60 dB
Gain max.: +89 dB
Boost max.: +12 dB
Afmetingen: 12x18,6x5,5 cm
Gewicht: 820 g
Adviesprijs: € 229,-
Importeur: Warwick Music Distribution
www.carlmartin.com

Al jaren ben ik liefhebber van supergitarist Greg Howe. Ik ben dus zeer in mijn nopjes dat ik zijn nieuwe signature-pedaal een testdrive mag geven. 'Drive' inderdaad, want daarover beschikt dit door Carl Martin en Greg Howe ontworpen overdrive/boost-pedaal meer dan genoeg.

Het Deense bedrijf Carl Martin behoeft waarschijnlijk geen verdere introductie. Al sinds 1993 bouwt dit merk versterkers en analoge gitaar- en baseffecten van hoge kwaliteit. Nu is er dus een 'fusie' tussen Martin en Howe. Erg interessant.

SOLIDE De Lick Box wordt getest over een 50 watt buizenversterker en een Stratocaster-type gitaar. De naam Lick Box roept ook associaties op met een soort loop-pedaal, maar dat is het zeker niet. We hebben het hier over een gecombineerd (high) gain-, crunch/overdrive- en boost-pedaal. En wel eentje met vele mogelijkheden.

Als extraatje zit er in de doos een flyer die gesignd is door de meester zelf - altijd leuk! Net als alle andere Carl Martin-producten voelt ook dit pedaal zeer solide vanwege de welbekende metalen behuizing

en switches van hoge kwaliteit. De zeer overzichtelijke productomschrijving geeft een aantal voorbeelden van settings die Greg Howe zelf gebruikt, maar al snel wordt duidelijk dat je veel meer kunt met dit zeer compacte pedaal.

Allereerst testen we of het pedaal true bypass is of niet. In de productomschrijving wordt hier namelijk niets over vermeld. Tijdens het testen hoor en voel je een minimaal verschil met inpluggen zonder en met pedaal. Laten we het houden op 98 procent...

DE SOUND(S) Als we links op het pedaal beginnen, komen we eerst de boost-functie tegen. Deze maakt een goede indruk. Hij heeft een groot bereik en is dus erg 'gevoelig'. Daardoor kun je altijd de precieze boost vinden die je nodig hebt. Helemaal clean is de boost niet: zowel het laag als het volume

nemen toe naarmate je boost toevoegt. Als tweede hebben we de crunch. De sound hiervan voelt direct goed. De crunch is mooi in balans wat betreft tone, drive en dynamiek. De sound behoudt een dikke bodem en de tone-regelaar werkt erg goed. Als laatste in de 'chain' zit de high gain en die is erg strak en direct. We kunnen dit gerust een vette distortion noemen. Hij is geschikt voor de vettere solo-sounds en heavy slaggitaar-partijen. Er is wel sprake van lichte compressie. Dat maakt de sound bij extreme instellingen een beetje plat. Ook is er dan sprake van redelijk wat ruis. De toonregeling werkt net als bij de crunch erg goed. Het is niet moeilijk een setting te vinden om live goed door de mix heen te prikken.

ULTIMATE FUSION We zouden op deze plek Yngwie Malmsteen kunnen citeren: 'More is more!' Want wat dit pedaal namelijk extra bijzonder maakt, is dat je combinaties kan maken van alle drie effecten. Er is dus geen sprake van of/of maar van en/en! Dit betekent dat je met dit ene pedaal zeven sounds tot je beschikking hebt. Natuurlijk de drie 'afdelingen' high gain, crunch en boost. Maar ook high gain plus crunch, high gain plus boost, crunch plus boost en alle drie gezamenlijk: high gain plus crunch plus boost. Dit is pas echt 'thinking outside the (lick) box'. De verschillende combinaties werken goed en geven je zeer veel klankkleuren. Dit maakt het pedaal enorm divers. Nu snappen we Carl Martins vraag ook op de website: 'So Greg, what's this crazy pedal?' 🎸

GREG HOE?

Tussen alle zogenoemde 'neo-classical shredders' uit de jaren tachtig blijkt Greg Howe een vreemde (maar positieve) eend in de bijt. Gecontracteerd door Mike Varney op Shrapnel Records, brengt Howe een verfrissende mix van jazz, rock en funk met een zeer hoog technisch virtuoos en melodieuze groove-gehalte. Vooral de albums *Introspection* en *Uncertain Terms* drukken hun stempel op de instrumentale fusion. Op het samen met mees-tergitarist Richie Kotzen uitgebrachte fabuleuze album *Tilt* (1995) kun je echt spreken van een vernieuwende gitaarstijl. Als sessie- en live-gitarist was Howe onder andere de stand-in voor Jennifer Batten bij Michael Jackson. Daarnaast heeft hij veel getourd met artiesten als 'N Sync/Justin Timberlake, Enrique Iglesias en Rihanna. www.greghowe.com